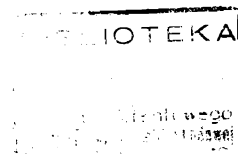

2
Warszawa, 15 lipca 1933 r.

URZĄD PATENTOWY

EO46 1/08 ?

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 18184.

Kl. 37 f, t.

Gebr. Böhler & Co. Aktiengesellschaft
(Wiedeń, Austrija).

37a 1/08

Budynek stalowy.

Zgłoszono 17 czerwca 1927 r.

Udzielono 24 marca 1933 r.

Pierwszeństwo: 27 października 1926 r. (Austrija).

Domy stalowe o ścianach złożonych z blach znane są w rozmaitych postaciach wykonania. W domach takich płyty nośne umieszczone są po zewnętrznej stronie budynku, a płyty okładzinowe i izolacyjne we wnętrzu. Dzięki temu metal wystawiony jest na wpływy atmosferyczne i w bardzo krótkim czasie ulega zniszczeniu.

W przeciwieństwie do ścian stalowych tego systemu, stalowe płyty nośne umieszczone są w myśl wynalazku niniejszego po stronie wewnętrznej budynku, a płyty izolacyjne w pewnym odstępie od nich po stronie zewnętrznej. Przez to osiąga się ten skutek, że cały element ściany działa izolująco, gdyż w tym kierunku działają nie tylko płyty izolacyjne, lecz również za-

mknięta między obydwoma płytami warstwa powietrza. Ściana wzniesiona z takich elementów wykazuje zatem obok dużej odporności na rdzewienie jeszcze ponadto zaletę lepszego izolowania cieplnego.

Poszczególne elementy budowlane składają się z prostokątnych lub kwadratowych płyt o zagiętych brzegach, połączonych na śruby ze szkieletem budowli, wzniesionym z dźwigarów korytkowych w kształcie litery U. Dzięki zagięciu brzegów płyta odznacza się dużą sztywnością i w połączeniu z dźwigarami daje ścianę zupełnie sztywną, która pod względem statycznym działa jak dźwigar o pełnych ścianach.

Celem zmniejszenia, o ile możliwości, ilości elementów budowlanych stosuje się w

znany sposób daleko idącą normalizację, a mianowicie wychodzi się od jednostki wielkości płyty budowlanej, która posiada co najmniej wymiary najmniejszego otworu (normalne okno). Mogą być jednak stosowane również wielokrotności tej jednostki zasadniczej. Dzięki wymienności elementów uzyskuje się możliwość wprowadzania w wykonaniu daleko idących zmian.

Na rysunku przedstawiony jest ustrój i elementy budynku według wynalazku.

Fig. 1 przedstawia zestawienie budynku z elementów. Pomiedzy korytkowe dźwigary a wstawia się sztywne płyty ściennie b i łączy z dźwigarami na śruby (poszczególne wielkości płyt oznaczone są przez b_1 , b_2 , b_3), przyczem wskaźnik podaje wielokrotność elementu jednostkowego b_1 . W miejscach, gdzie potrzebny jest otwór, np. na drzwi lub okna, opuszcza się poprostu odpowiednią ilość płyt.

Płyta jednostkowa b przedstawiona na fig. 2 posiada zagięte brzegi c , które służą zarówno do usztywnienia jak i do połączenia z sąsiednią płytą, lub do umocowania na dźwigarach.

Fig. 3 przedstawia pionowy przekrój przez samoistną ścianę budowlaną obłożoną płytami izolacyjnymi d . Pomiedzy płytą d a ścianą blaszaną powstaje przestrzeń powietrzna, która dzięki nieznacznej przepuszczalności ciepła płyty d , przyjmuje duży udział w izolacji. Umocowanie płyt izolacyjnych na ścianie stalowej daje się wykonać w najrozmaitszy sposób. Do tego

celu okazały się korzystnymi np. drewniane kołki, przymocowane do korytkowych dźwigarów i służące do przybicia płyt gwoździami.

Fig. 4 przedstawia ścianę budowlaną w widoku od zewnątrz i bez obłożenia płytami izolacyjnymi. Płyty ściennie b połączone są między sobą i z dźwigarami a zapomocą śrub.

Na fig. 5 uwidoczniiony jest przekrój poziomy przez ścianę. Pas dźwigarów korytkowych znajduje się w jednej płaszczyźnie z przypadającą na wewnątrz stronę elementów budowlanych, skutkiem czego powstaje zupełnie gładka ściana wewnętrzna; okoliczność ta ma duże znaczenie zwłaszcza przy nakładaniu tapet lub innego rodzaju urządzeniu wnętrza budynku.

Zastrzeżenie patentowe.

Budynek stalowy, którego części nośne składają się z zestawionych ze sobą korytkowych dźwigarów (a) i ściennych płyt stalowych (b) oraz płyt izolacyjnych (d), znamienny tem, że, celem zwiększenia izolacji i ochrony przed działaniem atmosferycznym, płyty stalowe (b) umieszczone są po stronie wewnętrznej, a płyty izolacyjne (d) po stronie zewnętrznej budynku.

Gebr. Böhler & Co.
Aktiengesellschaft.
Zastępca: Inż. Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

FIG. 1.

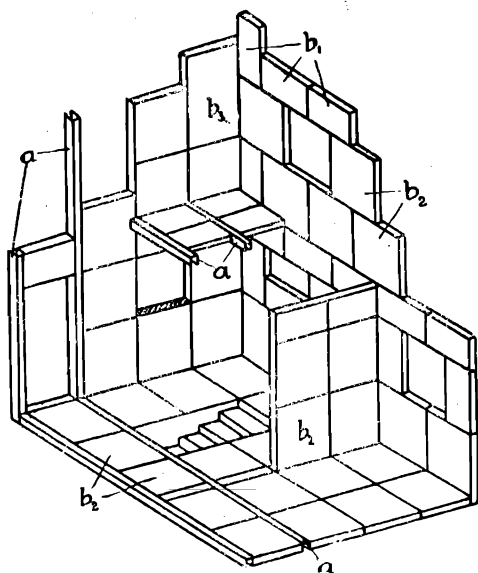

FIG. 2.

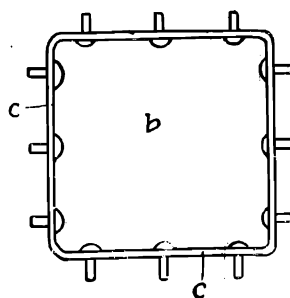

FIG. 3.

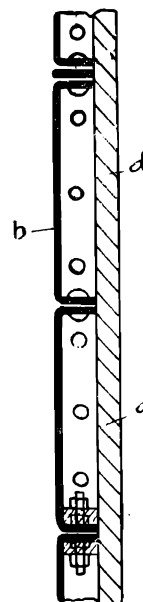

FIG. 4.

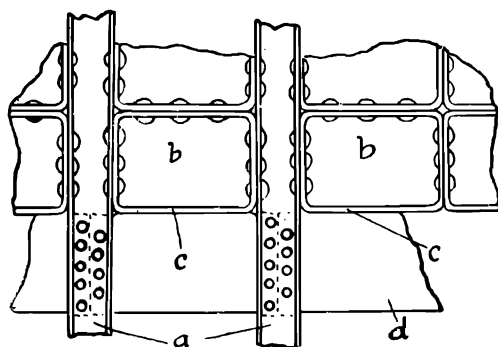

FIG. 5.

